

ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒՆԶ ՄԱՏՅԱՆԻՑ

ԵՐԵՄԻԱՅԻ ՄԱՐԳԱՐԷՈՒԹԻՒՆԸ

1 Աստծու պատգամը, ուղղուած Քեղկիայի որդի Երեմիային, որը Բե-
նիամինի երկրում, Անաթոթում ապրող
քահանաներից էր: 2 Տէրը նրա հետ
խօսեց Հրէաստանի արքայ Ամոնի որ-
դի Օսիայի օրօք, վերջինիս թագաւո-
րութեան տասներեքերորդ տարում, 3
նաեւ Հրէաստանի արքայ Օսիայի որ-
դի Յովակիմի օրօք, մինչեւ Յուդայի
երկրի արքայ Օսիայի որդի Սեդեկիա-
յի տասնմէկերորդ տարուայ վերջը,
մինչեւ Երուսաղէմի բնակչութեան գե-
րութիւնը, որ տեղի ունեցաւ նոյն տա-
րուայ հինգերորդ ամսին:

ԵՐԵՄԻԱ ՄԱՐԳԱՐԷԻ ԿՈՉՈՒՄԸ

4 Տէրը խօսքն ուղղեց ինձ եւ ասաց.

5 «Դեռ քեզ որովայնում չստեղծած՝
ես ընտրեցի քեզ,

եւ դեռ արգանդից դուրս չեկած՝
արքացրի քեզ

ու հեթանոսների վրայ մարգարէ
կարգեցի»:

6 Իսկ ես ասացի.

«Տէ՛ր, ո՛վ դու Տէր, ահա ես նոյ-
նիսկ խօսել չգիտեմ,

քանզի մանուկ եմ»:

8 Տէրն ինձ ասաց.

«Մի՛ ասա, թէ՛ Մանուկ եմ ես.

ում մօտ որ ուղարկեմ քեզ, բոլորի
մօտ էլ պիտի գնաս,

ու այն ամէնը, ինչ որ պատուիրեմ
քեզ, պիտի խօսես:

8 Չվախենաս նրանցից,— ասում է
Տէրը,— քանզի ես քեզ հետ եմ՝ քեզ
փրկելու համար»:

9 Եւ Տէրը, ձեռքն ինձ երկարելով,
հպեց բերանիս ու ասաց.

«Ահա իմ խօսքը քո բերանը դրեցի:

10 Ահա քեզ այսօր իշխանութիւն
տուի ազգերի ու թագաւորութիւնների
վրայ,

որպէսզի դրանք քանդես ու խոր-
տակես,

կործանես ու ատերես, կառուցես ու
հաստատես»:

ԸՆԿՈՒԶԵՆՈՒ ԳԱԻԱԶԱՆԸ ԵՒ

ԵՌԱՅՈՂ ԿԱԹՍԱՆ

11 Տէրը, խօսքն ինձ ուղղելով, ա-
սաց.

«Ի՞նչ ես տեսնում, Երեմիա՛»:

Ես ասացի. «Ընկուզենու գաւազան
եմ տեսնում»:

12 Տէրն ինձ ասաց.

«Ծիշտ ես տեսնում.

ես արթուն հետեւում եմ.

որպէսզի իմ ասածները կատար-
ուեն»:

13 Եւ Տէրը նորից խօսքն ինձ ուղ-
ղեց՝ ասելով.

«Ի՞նչ ես տեսնում»:

Ասացի. «Եռացող կաթսայ եմ տեսնում՝ բերանը հիսիսից դէպի այս կողմ»:

14 Տէրն ինձ ասաց.

«Այս երկրի բնակիչների վրայ չարիքները հիսիսից են բորբոքուելու:

15 Ահա ես բոլոր թագաւորութիւնների միասին կանչելու եմ հիսիսի երկրից,

— ասում է Տէրը,—գալու են,

եւ ամէն մէկն իր գահն է հաստատելու Երուսաղէմի դարպասների շէմերին,

նրա շրջակայ բոլոր պարիսպների վրայ

եւ Հրէաստանի բոլոր քաղաքների վրայ:

16 Ես դատ ու դատաստանով եմ խօսելու նրանց հետ՝

իրենց գործած բոլոր չարիքների համար,

քանզի նրանք լքեցին ինձ եւ զոհեր մատուցեցին օտար աստուածներին,

երկրպագեցին իրենց ձեռակերտ կուռքերին:

17 Դու էլ գօտեպնդուի՛ր, գնա՛ եւ ասա՛ նրանց այն ամէնը,

ինչ որ պատուիրելու եմ քեզ:

2 Վախենաւ նրանցից եւ քեզ չկորցնես նրանց առաջ,

քանզի ես քեզ հետ եմ՝ քեզ փրկելու համար,—ասում է Տէրը:

18 Ահաւասիկ ես այսօր կանգնեցրի քեզ ինչպէս ամուր քաղաք,

եւ ինչպէս երկաթէ սիւն եւ կամ ինչպէս պղնձէ հզօր պարիսպ՝

ընդդէմ Հրէաստանի թագաւորների, նրա իշխանների, նրա քահանաների ու երկրի ժողովրդի:

19 Նրանք պիտի կռուեն քեզ հետ, բայց քեզ ոչ մի բան չպիտի կարողանան անել,

քանզի ես քեզ հետ եմ՝ քեզ փրկելու համար»,— ասում է Տէրը:

ԻՍՐԱՅԷԼԻ ՆԱԽԱՀԱՅՐԵՐԻ ՄԵՂՔԸ

2 Տէրը խօսքն ուղղեց ինձ եւ ասաց.

«Գնա՛ երուսաղէմացիների ականջների մէջն տուր ու ասա՛.

2 Տէրն այսպէս է ասում.

Քե՛զ յիշեցի, քո պատանութեան խանդաղատանքն ու քո հարսնութեան սէրը,

երբ դու ընթանում էիր Իսրայէլի սրբի յետեւից*»:

3 Այսպէս է ասում Տէրը՝ Իսրայէլի սուրբը.

«Տիրոջ համար** իր պտուղներից առաջինն է նա:

Բոլոր նրանք, ովքեր ուտելու են այն, զղջալու են.

չարիքներ են հասնելու նրանց վրայ»,—ասում է Տէրը:

4 Լսեցէ՛ք Տիրոջ խօսքը, ո՛վ Յակոբի տուն եւ Իսրայէլի բոլո՛ր տոհմեր:

5 Այսպէս է ասում Տէրը.

«Զեր հայրերն ի՛նչ վնասակար բան գտան իմ մէջ,

որ հեռացան ինձնից եւ,

սնուրի աստուածների յետեւից գնալով,

սնահաւատ դարձան:

6 Չասացին էլ՝ Ո՛ր է Տէրը, որ մեզ հանեց Եգիպտացիների երկրից

եւ առաջնորդեց մեզ անապատում, անծայր ու անուղի, անջուր ու անպտուղ երկրում,

մահուան ստուերների մէջ,

այն երկրում, որտեղով մարդ չէր անցել,

եւ ուր չէր բնակուել մարդու որդին:

7 Տարաւ մեզ Քերմէլ՝ ուտելու նրա պտուղն ու բարիքները.

իսկ դուք մտաք ու ապականեցիք իմ երկիրը, իմ ժառանգութիւնը պղծութեան մատնեցիք:

8 Եւ քահանաները չհարցրին՝ Ո՛ր է Տէրը:

* Եբրայերէն՝ Անապատում, այն չցանուած երկրում, իմ յետեւից եկած ժամանակդ, քո մանկութեան հաւատարմութիւնը եւ քո հարսնութեան սէրը յիշեցի:

** Եբրայերէն՝ Իսրայէլը Տիրոջ համար սուրբ էր:

Իմ օրենսդրություններն ինձ չուղեցին ճանաչել,

առաջնորդներն ապստամբեցին իմ դեմ,

և մարգարեները Բահադի անունով մարգարեություն արին

ու անօգուտ աստուածների յետեից գնացին»:

ՏԻՐՈՋ ԴԱՏԸ ԻՐ ԺՈՂՈՎՐԴԻ ԴԷՄ

9 «Դրա համար էլ դեռ պիտի դատեմ ձեզ,—ասում է Տէրը,—

պիտի դատեմ նաեւ ձեր որդոց որդիներին:

10 Արդ, անցէ՛ք քետիմացիների* կղզիներն ու նայեցէ՛ք,

մա՛րդ ուղարկեցէ՛ք նաեւ Կեդար ու լա՛ւ տեղեկացէ՛ք,

տեսէ՛ք՝ եղե՛լ է այդպիսի բան.

11 ազգերն իրենց աստուածները փոխե՛լ են,

թէ՛ւ նրանք աստուածներ էլ չեն, բայց իմ ժողովուրդն իր փառքը փոխանակեց նրանց հետ,

որոնցից օգուտ չի ունենալու:

12 Այդ բանի վրայ ապշեց երկինքը և խիստ սոսկաց,—ասում է Տէրը,—

13 քանզի երկու չարիք գործեց իմ ժողովուրդը.

ինձ՝ Կենաց ջրի աղբիւրիս, լքեց և իր համար ծակ փոսեր փորեց,

որոնք ջուր չեն կարող պահել:

14 Միթէ Իսրայէլը ծառա՞յ է,

կամ Յակոբը՝ ստրո՞ւկ,

որ աւարի մատնուեցին:

15 Նրա վրայ մոնչացին և իրենց ձայներն արձակեցին առիւծները,

որոնք աւերակ դարձրին նրա երկիրը:

Նրա քաղաքները, բնակիչներից թափուր դառնալով, կործանուեցին:

16 Մեմփացիներն ու տափնացիները ճանաչեցին քեզ ու ծաղրեցին**:

17 Միթէ դրա պատճառն այն չէ՞ր, —ասում է քո Տէր Աստուածը,—

որ դու լքեցիր ինձ այն ժամանակ, երբ քեզ քերում էի անապատի ճանապարհով:

18 Եւ հիմա դու ո՞ւր, եգիպտացիների ճանապարհն ուր.

ուզում ես Գեհենի ջո՞ւրը խմել.

և կամ՝ դու ո՞ւր, ասորեստանցիների ճանապարհն ուր.

ուզում ես գետերի ջո՞ւրը խմել:

19 Քո ապստամբութիւնը քեզ խրատ է լինելու,

և քո չարութիւնները կշտամբելու են քեզ:

Խելքի կը գաս ու կը տեսնես, որ քեզ համար դառնաղէտ է ինձ լքելը, — ասում է քո Տէր Աստուածը»:

ԻՍՐԱՅԷԼԸ ՈՐՊԷՍ ԱՆՀԱՒԱՏԱՐԻՄ ԿԻՆ

20 «Ես չհաւանեցի քեզ*,—ասում է քո Տէր Աստուածը:

Վաղուց խորտակեցիր քո լուծը, խզեցիր քո կապանքներն ու ասացիր, թէ՛

21 Ես թեզ տնկեցի իբրեւ համակ ազնիւ և պտղաբեր որթատունկ.

ինչո՞ւ ինձ համար դառնութեան փոխուեցիր,

ո՛վ դու որթատո՛ւնկդ օտարացեալ:

22 Եթէ բորակով էլ լուացուես և կամ օճառը ձեռքիցդ վար չգցես,

դարձեալ իմ առաջ քո անիրաւութիւնների մէջ շաղախուած կը մնաս,

— ասում է Տէր Աստուածը:

23 Ինչպէ՞ս ես ասում, թէ՛ 21-ն պղծուել և չեմ գնացել Բահադի յետեից:

* Եբրայերէն՝ կիպրացիների:

** Եբրայերէն՝ գլխիդ գագաթը ջախջախեցին:

* Եբրայերէն՝ ինձ հաւատարիմ չեղար:

Տե՛ս քո ընթացքը գերեզմաններում**

եւ իմացի՛ր, թէ ի՛նչ եւ արել:

24 Ամէն երեկոյ նրա տոփանքի ձայնը տարածուեց իր ճանապարհներին.

յաճախ նա այցելեց անապատի ջրերին.

իր մարմնական ցանկութեան պատճառով այսահար դարձաւ:

Անձնատուր եղաւ իր կրքերին,

եւ ո՛վ է, որ յետ պիտի դարձնի նրան:

Բոլոր նրանք, ովքեր կը փնտտեն նրան, նեղութիւն չեն կրի.

իր ամսականի տառապանքների մէջ կը գտնեն նրան:

25 Դարձրո՛ւ քո սիրտը ծուռ ճանապարհից եւ քո կոկորդը՝ ծարաւից»:

Իսկ նա ասում է՝ Ուժս տեղն է***,

որովհետեւ նա սիրում էր օտար աստուածներին եւ գնում նրանց յետեւից»:

ԻՍՐԱՅԷԼԻ ԱՄՅԹԱՆՔԸ

26 «Ինչպէս որ կ'ամաչի գողը, երբ բռնուի,

այնպէս էլ պիտի ամաչեն իսրայէլացիները,

իրենք, իրենց թագաւորներն ու իրենց իշխանները,

իրենց քահանաներն ու իրենց մարգարէները:

27 Նրանք փայտին ասացին, թէ՛ իմ հայրն եւս դու,

եւ քարին, թէ՛ Դո՛ւ ծնեցիր ինձ:

Եւ նրանք ոչ թէ իրենց երեսները, այլ թիկունքները դարձրին ինձ,

բայց իրենց փորձութեան ժամին պիտի ասեն՝ Արի փրկի՛ր մեզ:

28 Հապա ո՞ր եմ քո այն աստուածները,

որոնց քեզ համար կերտեցիր.

քո թշուառութեան ժամանակ նրանք թող ելնեն ու փրկեն քեզ:

2Է՞ որ քո աստուածները նոյնքան էին, որքան քո քաղաքների թիւը, ո՛վ Յուդայի երկիր:

2Է՞ որ Երուսաղէմի ճանապարհների թուով զոհեր էին մատուցում Բահաղին:

29 Այժմ ինչո՞ւ էք խօսում ինձ հետ, որովհետեւ դուք բոլորդ ամբարըշտացաք,

բոլորդ անօրէն եղաք իմ դէմ,

— ասում է Տէրը:

30 Զուր ծեծեցի ձեր որդիներին. դուք խրատ չառաք:

Սուրը կերաւ ձեր մարգարէներին, առիւծի պէս յօշոտեց,

բայց դուք չզարհուրեցիք»:

31 Լսեցէ՛ք Տիրոջ պատգամը,

այսպէս է ասում Տէրը.

«Միթէ եւս Իսրայէլի համար անապա՞տ եղայ

կամ անէր ու խոպանացեալ երկի՞ր*, որ իմ ժողովուրդն ասաց.

Անտէրունչ կը շրջենք, բայց քեզ մօտ չենք գայ:

32 Միթէ հարսը կը մոռանա՞յ իր զարդը,

եւ կոյսն՝ իր լանջագեղ գօտին.

իսկ իմ ժողովուրդն երկար ժամանակ մոռացաւ ինձ:

33 Քո ճանապարհին ուրիշ ի՞նչ միջոցների պիտի դիմես՝ սիրոյ հաճոյք գտնելու համար.

բայց դու ոչ միայն այդպէս արեցիր, այլեւ նոյնիսկ անզգամացար եւ պղծեցիր քո ճանապարհները:

34 Քո ձեռքերի մէջ յայտնաբերուեց թշուառ ու անմեղ մարդկանց արիւնը.

ոչ թէ վիհերում գտայ նրանց,

այլ բոլոր կաղնիների մօտ:

35 Դու ասացիր, թէ՛ Անմեղ եմ, թող նրա բարկութիւնն ինձնից հեռանայ:

Ահաւասիկ եւս դատաստան եմ տեսնելու քեզ հետ,

* Եբրայերէն՝ մութ երկիր:

**Եբրայերէն՝ հովտում:

*** Եբրայերէն՝ յոյս չկայ:

որովհետեւ դու ասացիր, թէ՛ չմեղանշեցի:

36 Դու արհամարհեցիր ինձ՝ միշտ կրկնելով քո ընթացքը**,

բայց դու Եգիպտոսի՛ց էլ պիտի ամաչես,

ինչպէս Ասորեստանից ամաչեցիր:

37 Այնտեղի՛ց էլ պիտի դուրս գաս՝ ձեռքերդ գլխիդ վրայ բռնած,

քանզի Տէրը մերժեց այն, որ քո յոյսն էր,

եւ նրանով այլեւս յաջողութիւն չը պիտի գտնես»:

ԻՍՐԱՅԷԼԸ՝ ՊՈՌԵԿՈՒՀԻ

3 «Եթէ մարդն արձակի իր կնոջը,

եւ սա հեռանայ նրանից ու ամուսնանայ ուրիշ տղամարդու հետ,

ապա նորից յետ գայ նախկին մարդու մօտ,

արդեօք այդ կինը* ամբողջապէս պղծուած չի՞ լինի:

Իսկ դու պոռնկացար բազում առաջնորդների հետ

եւ վերադարձար ինձ մօտ,—ասում է Տէրը:—

2 Բարձրացրո՛ւ աչքերդ,

ուղիղ դէպի առա՛ջ նայիր եւ տե՛ս,

թէ քո ճանապարհներին ո՛ր ասես

որ պղծութեամբ չթաթախուեցիր:

Ագռաւի պէս մենակ ու անօգնական՝

նստեցիր այդ ճանապարհներին եւ քո պոռնկութիւններով ու չարութիւններով երկիրը պղծեցիր:

3 Ի գայթակղութիւն քեզ՝

բազում առաջնորդներ ունեցար,

պոռնիկ կնոջ կերպարանք առար եւ բոլորի մօտ կորցրիր քո ամօթը:

4 Չընդունեցիր ինձ իբրեւ տաճար, իբրեւ Հայր եւ Իշխան քո կուսութեան:

5 Միթէ Տէրը յաւիտեան բարկացա՞ծ պիտի մնայ

եւ բարկութիւնն ընդմիշտ պիտի պահի՞.

— ահա այսպէս ասացիր դու,

գործեցիր այդ բոլոր չարիքները եւ զօրացար»:

ԻՍՐԱՅԷԼԸ ԵՒ ՅՈՒԴԱՅԻ ԵՐԿԻՐԸ ՊԷՏՔ Ե ԶՂԶԱՆ

6 Օսիա արքայի օրօք Տէրն ինձ ասաց. «Տեսա՛ր, թէ ինչ արեց Իսրայէլի այդ բնակչութիւնը. գաղտնի գնաց

եւ այնտեղ, բոլոր բարձր լեռների վերայ ու բոլոր սաղարթախիտ ծառերի տակ, պոռնկացաւ:

7 Այդքան պոռնկանալուց յետոյ եւ նրան ասացի՝ Ինձ մօ՛տ դարձիր,

բայց չդարձաւ: Նրա ցոփութեանն ականատես եղաւ ուխտադրուծ Յուդայի երկիրը:

8 Երբ Իսրայէլի բնակչութիւնն ամբողջովին տարուեց շնութեամբ եւ բռնուեց դրա մէջ,

արձակեցի նրան, ապահարզանի թուղթ տուի ձեռքը, ու եւ տեսայ, որ

նրա ուխտադրուծ քոյրը՝ Յուդան, չը զարհուրեց, այլ գնաց ու ինքն էլ պոռնկացաւ:

9 Նա իր պոռնկութեամբ, որ չնչին բան էր համարում, երկիրը պղծեց՝ քարի ու փայտի հետ շնանալով:

10 Այս ամենից յետոյ,— ասում է Տէրը,—

նրա ուխտադրուծ քոյր Յուդան չդարձաւ դէպի ինձ ամբողջ սրբուով,

այլ՝ դարձաւ ստութեամբ: 11 Իսրայէլը,— ասում է ինձ Տէրը,—

արդարացրեց իր ապատամբութիւնը՝ ուխտագանց Յուդայի համեմատութեամբ:

12 Ահաւասիկ գնա՛ եւ այս պատգամները հռչակի՛ր հիւսիսի կողմերում՝ ասելով.

Ինձ մօ՛տ դարձիր, ո՛վ դու Իսրայէլի բնակիչ,— ասում է Տէրը: —

Եւ ձեզ վրայ չեմ բարկանայ, քանզի եւ ողորմած եմ,

-- ասում է Տէրը,

ձեր դէմ յաւիտեան ո՞խ չեմ պահի:

** Եբրայերէն՝ Ինչո՞ւ ճանապարհդ փոխելով այդքան թափառում ես:

* Եբրայերէն՝ երկիրը:

13 Բայց դու գիտակցի՛ր քո անօրէնութիւնները,

որովհետեւ դու ամբարշտացար քո Տէր Աստծու դէմ

եւ օտարների համար քո ճանապարհները տարածեցիր բոլոր սահարթախիտ ծառերի տակ,

իսկ իմ ձայնը չլսեցիր,

— ասում է Տէրը:—

14 Ինձնից հեռացա՛ծ որդիներ, դարձէ՛ք ինձ մօտ, որպէսզի ես ձեզ տիրեմ,— ասում է Տէրը: — Կ'առնեմ ձեզ, ամէն քաղաքից՝ մէկին եւ ամէն ցեղից՝ երկուսին, ու կը տանեմ ձեզ Սիոն: 15 Իմ սրտին հաճելի առաջնորդներ կը տամ ձեզ. թող նրանք իմաստութեամբ հովուութիւն անեն ձեզ: 16 Ու երբ երկրի վրայ այն օրերին դուք բազմանաք ու աճէք,— ասում է Տէրը,— այլեւս չեն ասելու՝ Իսրայէլի Սուրբ Ուխտի տապանակը, չի յիշուելու այն, նրա անունն այնտեղ չի տրուելու, այլեւս չի փնտրուելու այն եւ չի վերաշինուելու: 17 Այն օրերին ու այն ժամանակ Երուսաղէմը Տիրոջ աթոռ են կոչելու. բոլոր ազգերը հաւաքուելու են Երուսաղէմում՝ Տիրոջ անունը մեծարելու եւ այլեւս չեն հետեւելու իրենց չար սրտերի խորհուրդներին: 18 Այն օրերին Իսրայէլի տունը միանալու է Յուդայի տանը, եւ հիւսիսից* ու բոլոր գաւառներից միասին գալու են այն երկիրը, որն իբրեւ ժառանգութիւն տուի նրանց հայրերին»:

ԱՆԱՌԱԿ ԺՈՂՈՎՐԴԻ ՎԵՐԱԴԱՐՁԸ

19 Ես ասացի՝ թող լինի՛, Տէ՛ր:
«Ձեզ որդիներիս մէջ կարգել կամեցայ՝
ձեզ տալու համար ընտիր երկիրը՝
իբրեւ ազգերի Ամենակալ Աստծու
մեծահռչակ ժառանգութիւն.

* Եբրայերէն՝ հիւսիսի երկրից:

ասացի, որ հայր կոչես ինձ

եւ այլեւս երես չթեքես ինձնից:

20 Բայց ինչպէս կ'ինն է անարգում իր ամուսնուն,

այնպէս էլ դու ինձ անարգեցիր, ո՛վ Իսրայէլի տուն,— ասում է Տէրը:—

21 Լացի ու պաղատանքի ձայնը գոծեց իսրայէլացիների շուրթերից*, քանզի անիրատութիւն գործեցին իրենց ճանապարհներին

եւ մոռացան իրենց սուրբ Աստծուն:

22 Դարձէ՛ք, որդիներ՝**, եւ ես կը փարատեմ ձեր ցաւը»***:

Նրանք ասացին. «Ահա մենք կանք****,

քանզի դու ես մեր Տէր Աստուածը:

23 Արդարեւ, ունայն էին բլուրների եւ բարձունքների բագիւնները եւ նրանց զօրութիւնը.

Իսրայէլի տան փրկութիւնը մեր Տէր Աստծու ձեռքին է:

24 Մեր մանկութիւնից ի վեր խայտառակութիւնը սպառեց մեր հայրերի վաստակը՝

նրանց հօտերն ու նախիրները, նրանց տղաներին ու աղջիկներին:

25 Մենք մեր ամօթով քուն մտանք, եւ մեր անարգանքները մեզ ծածկոց եղան,

քանզի մենք եւ մեր հայրերը մանկութիւնից մինչեւ այսօր

մեր Աստծու առաջ մեղք գործեցինք եւ մեր Տէր Աստծու ձայնը չլսեցինք»:

ԻՍՐԱՅԷԼԻ ԱՆՎՏԱՆԳ ՎԵՐԱԴԱՐՁԸ

4 «Եթէ Իսրայէլը դառնալու է դէպի ինձ, թող դառնայ,— ասում է Տէր Աստուածը,—

եթէ յանուն Երուսաղէմի Աստծու

* Եբրայերէն՝ բլուրների վրայ:

** Եբրայերէն՝ ապստամբ որդիներ:

*** Եբրայերէն՝ ապստամբութիւնը:

**** Եբրայերէն՝ քեզ մօտ ենք գալիս:

նա իր բերանից դուրս թափի գարշելի
աստուածների անունները,

վախենայ* ինձնից

2 Եւ ճշմարտութեամբ, իրաւամբ արդարութեամբ երդուի,

թէ՝ Տէրը կենդանի է,

նրա կողմից պիտի օրհնուեն ազգե-
րը

Եւ նրանով արժանանան պարծան-
քի»:

3 Այսպէս է ասում Տէրը ձեզ՝ Յու-
դայի երկրի մարդկանց

Եւ Երուսաղէմի բնակիչներիդ.

«Հերկե՛ր հերկեցէք ձեզ համար,
փշերի մէջ մի՛ սերմանէք:

4 Յուդայի երկրի մարդի՛կ Եւ Երու-
սաղէմի բնակիչնե՛ր,

ձեր Աստծո՛ւ համար թւիատուեցէք,
ձեր սրտի անթլիատութի՛ւնը թլիա-
տեցէք,

որովհետեւ գուցէ ձեր չար գործերի
պատճառով

իմ բարկութիւնն իբրեւ հուր ելնի ու
բորբոքուի,

Եւ մէկը չգտնուի, որ հնազգնի այն»:

ԱՂԷՏԻ ՏԱԳՆԱՊ ՀՐԷԱՍՏԱՆՈՒՄ

5 «Գուժեցէ՛ք Հրէաստանի մէջ,
լուրը թող հասնի Երուսաղէմ,
ասացէ՛ք, փո՛ղ հնչեցրէք երկրով
մէկ,

աղաղա՛կ բարձրացրէք, գոչեցէ՛ք,
հաւաքուեցէ՛ք Եւ մտէ՛ք պարսպա-
պատ քաղաքները:

6 Ելէք փախէ՛ք դէպի Սիոն*,
շտապեցէ՛ք, մի՛ դանդաղէք,
որովհետեւ ես չարիք ու մեծ կոտո-
րած եմ բերելու հիւսիսից:

7 Առիժն իր որջից դուրս եկաւ,
որպէս յօշոտի ազգերին,
շարժուեց ու ելաւ իր տեղից,

որպէսզի քո երկիրն անբաժնի դարձ-
նի:

Քո քաղաքները քանդուելու են՝
այնտեղ բնակիչ չլինելու պատճառով:

8 Դրա համար էլ քո՛ւրձ հագէք,
կոծեցէ՛ք ու ճի՛շ բարձրացրէք,
քանզի Տիրոջ ցասումն ու բարկու-
թիւնը յետ չդարձաւ ձեզնից:

9 Եւ այն օրը,—ասում է Տէրը,—
թագաւորն ու իշխանները սրտաբեկ
պիտի լինեն,

քահանաները պիտի յիմարանան,
մարգարէներն ապշեն»:

10 Ու ես ասում եմ.

«Ո՛վ Տէր Աստուած,
ուրեմն խաբելով խաբեցիր այդ ժո-
ղովրդին ու Երուսաղէմին,

քանի որ ասացիր, թէ՝ Խաղաղու-
թիւն պիտի լինի ձեզ,

մինչդեռ սուրը նրանց հոգուն դէմ
է առել:

11 Այն ժամանակ դու պիտի ասես
այդ ժողովրդին ու Երուսղէմին.

«Սա անապատում քո մոլորութեան
համար է:

Իմ ժողովրդի դստեր ճանապարհը
ո՛չ մաքրութեան

Եւ ո՛չ էլ սրբութեան համար էր:

12 Նրանց այդ շունչն է, որ ողջ
սաստկութեամբ գալու է դէպի ինձ.

այսուհետեւ ես էլ նրանց հետ իմ
դատաստաններով եմ խօսելու»:

13 Ահա նա ելնելու է ինչպէս ամպ.
նրա կառքը նման է մրրկի,
նրա երիվարներն անելի արագըն-
թաց են, քան արծիւները:

Վա՛յ մեզ, որ թշուառացանք:

14 «Երուսաղէմ, լուա՛ քո սրտի չա-
րութիւնները, որ փրկուես.

քո ցաւալի խորհուրդները մինչեւ
ե՛րբ պիտի մնան քո մէջ:

15 Բօթաբեր ձայն է հնչում դրանից,
թշուառութեան աղաղակներ են լըս-
ուելու Եփրեմի լեռից:

16 Ա՛յս քանը գուժեցէք ազգերին.
իմա՛ց տուէք, թէ գնդեր են գալիս
հեռաւոր երկրից.

ահա հասել են Երուսաղէմ.

* Եբրայերէն՝ եթէ քո պղծութիւնները իմ
աչքից հեռացնես, այլեւս չես մոլորուի:

* Եբրայերէն՝ դէպի Սիոն նշա՛ն բարձրաց-
րէք:

նրանք իրենց ձայնն են արձակում
Հրեաստանի քաղաքների դեմ

17 Եւ, ինչպէս ագարակի պահա-
պաններ,

շրջապատել են Հրեաստանը:

18 Դու անտեսեցիր ինձ,—ասում է
Տէրը.—քո ճանապարհներն ու քո ըն-
թա՛ցքը քեզ հասցրին այդ ամէնը:

Դա է քո չարութիւնը, ինչպէս եւ
դառնութիւնը, որ հասաւ արտիդ»:

ԵՐԵՄԻԱՆ ՈՂԲՈՒՄ Է ԻՐ ԺՈՂՈՎՐԴԻ ՑԱԻԸ

19 Որովա՛յնա, որովայնա ցաւ է ըն-
կել,

եւ հեծում են արտիս զգայարաննե-
րը:

Սիրտս ճմլում է, եւ հոգիս հանգըս-
տութիւն չունի,

որովհետեւ ես շեփորի ձայն լսեցի
եւ պատերազմի ու թշուառութեան
գոյժ:

20 Հարուած հարուածի վրայ եկաւ.
բողո՛ք բարձրացրէք, քանզի ողջ
երկիրն աներակ դարձաւ,

վրանս յանկարծակի խորտակուեց,
եւ քանդուեցին վրանիս վարագոյր-
ները:

21 Մինչեւ ե՛րբ պիտի փախստա-
կաններ* տեսնեմ,

շեփորի ձայն լսեմ:

22 Իմ ժողովրդի իշխաններն ինձ
չճանաչեցին,

որովհետեւ նրանք ոչ թէ խելացի,
այլ անմիտ որդիներ են.

չարութիւն անելիս իմաստուն են,
իսկ բարի բան կատարել չգիտեն:

ԱՄԱՅԻ ԵՐԿՐԻ ՏԵՍԻԼՔԸ

23 Նայեցի երկրին՝ ամայի էր, ո-
չինչ չկար,

նայեցի դէպի երկինք՝ եւ չկար նրա
լոյսը:

* Եբրայերէն՝ պատերազմի դրօշներ:

24 Նայեցի եւ տեսայ, որ լեռները
երերում էին,

եւ բոլոր բլուրները՝ սասանում:

25 Նայեցի, բայց ահա մարդ չկար,
եւ երկնքի բոլոր թռչունները սար-
սափահար էին եղել:

26 Նայեցի եւ տեսայ, որ Կարմե-
լոսն* աներակ էր,

իսկ նրա բոլոր քաղաքները՝ հրի
մատնուած:

Տիրոջ պատճառով, նրա բարկու-
թեան ու ցասման պատճառով դրանք
ամայացան:

27 Այսպէս է ասում Տէրը.

«Աւերուելու է համայն երկիրը,
բայց ես չեմ բերելու նրա վախճա-
նը:

28 Այս ամենի համար երկիրը սուգ
պիտի անի,

եւ վերից երկինքը պիտի խաւարի,
որովհետեւ ե՛ս ասացի՝ եւ չեմ զրդ-
ջալու,

ե՛ս ձեռնարկեցի՝ եւ յետ չեմ կանգ-
նելու դրանից»:

29 Հեծեալների ձայնից եւ լարուած
աղեղներից ամբողջ երկիրը խոյս տը-
նեց,

մարդիկ սողոսկեցին քարայրները,
թաքնուեցին անտառներում,
բարձրացան քարանձաւները.

բոլոր քաղաքները լքուեցին,
ու նրանց մէջ մարդ չի բնակում:

30 Իսկ դու, թշուառակա՛ն, ի՞նչ ես
անելու:

Եթէ կարմիր հագնես,

ոսկի զարդով զարդարուես ու քո
աչքերին ծարիր քսես,

քո զարդարանքները գուր են լինե-
լու:

Հոմանիների քեզ մերժեցին եւ հո-
գիդ առնել են ուզում:

31 Լսեցի քո հեծեծանքը,

որը կարծես իր անդրանիկ որդուն
ծնելու երկունքով բռնուած կնոջ ձայ-
նը լինէր:

Սիրնի դստեր ձայնը պիտի նուաղի,

* Եբրայերէն՝ պողաբեր երկիրը:

յուսահատ՝ նա պիտի տարածի իր
ձեռքերն ու ասի.

«Վա՛յ ինձ, որ հոգիս մահու չափ
խոցուեց սպանուածների համար»:

ԵՐՈՒՍԱՂԷՄԻ ՄԵՂՔԸ

5 «Երուսաղէմի փողոցներով այս ու
այն կո՛ղմ շարժուեցէք, նայեցէ՛ք,
իմացէ՛ք եւ փնտռեցէ՛ք նրա հրա-
պարակներում.

եթէ այնտեղ գտնէք մի մարդ, որ
արդար գործ անի

եւ լինի ճշմարտութեանը հետամուտ,
ապա եւ թողութիւն կը տամ նրա
բնակիչներին»,—ասում է Տէրը:—

2 Եթէ նրանք նոյնիսկ ասեն, թէ
կենդանի է Տէրը,

իրաւ որ սուտ երդուած կը լինեն:

3 Տէ՛ր, աչքերդ յառած ճշմարտու-
թեանը՝ տանջեցիր նրանց,

բայց նրանք ցաւ չզգացին,

ոչնչացրիր նրանց, բայց խրատ ըն-
դունել չկամեցան,

իրենց երեսներն ապառաժից աւելի
կարծրացրին

եւ չուզեցին դարձի գալ,

4 Եւ եւ ասացի՝ թերեւս աղքատ լի-
նելով՝

անկարող եղան ճանաչելու Տիրոջ
ճանապարհներն ու Աստծու օրէնքնե-
րը.

5 գնամ հարուստների մօտ եւ նը-
րանց հետ խօսեմ.

գուցէ նրանք գիտենան Տիրոջ ճա-
նապարհն ու Աստծու օրէնքները:

Բայց ահաւասիկ նրանք էլ առհա-
սարակ խորտակեցին լուծն ու խզեցին
կապերը:

6 Դրա համար էլ անտառի առիծը
կոտորեց նրանց,

եւ գայլը ոչնչացրեց նրանց՝ հասնե-
լով մինչեւ տները.

նրանց քաղաքներին սպառնաց ըն-
ձառիծը,

եւ բոլորը, ովքեր այնտեղից դուրս
կը գան՝

կ'ընկնեն իբրեւ դիակ,

քանզի իրենց ամբարշտութիւնները
բազմացրին

եւ իրենց անհնազանդութեան մէջ
զօրացան:

7 «Սրանցից որի՞ համար հաշտուեմ
քեզ հետ.

քո որդիներն ինձ լքեցին եւ չաստ-
նուածներով երդուեցին.

եւ կշտացրի նրանց,

բայց նրանք շնացան ու պոռնկա-
նոցներում օթեանեցին:

8 Նրանք դարձան իգամուլ ձիեր,
եւ ամէն մէկն իր ընկերոջ կնոջ վը-
րայ էր վրնջում:

9 Այս ամենից յետոյ,—ասում է Տէ-
րը,—միթէ եւ չե՞մ պատժելու,
կամ այդպիսի ազգից եւ վրէժ չե՞մ
լուծելու:

10 Բարձրացէ՛ք քաղաքի աշտա-
րակների վրայ եւ կործանեցէ՛ք,
բայց իսպառ մի՛ աւերէք.

թողէ՛ք մնան նրա հիմքերը,
որովհետեւ դրանք Տիրոջն են*:

11 Յիրաւի, Իսրայէլի տունը եւ Յու-
դայի տունը չափազանց արհամարհե-
ցին ինձ»,—ասում է Տէրը:

12 Նրանք ստեցին իրենց Տիրոջը եւ
ասացին.

Բան չկայ, մեզ վրայ չարիքներ չեն
գալ,

սուր ու սով չենք տեսնի:

13 Մեր մարգարէները քամի էին,
նրանք չունէին Տիրոջ պատգամը:
Այդպէս էլ թող լինի նրանց:

14 Դրա համար էլ այսպէս է ասում
Ամենակալ Տէր Աստուածը.

«Քանի որ այդ բանը բարբառեցին,
ահաւասիկ իմ խօսքը քո բերանն էմ
դնում իբրեւ կրակ,

թող լափի նրանց՝ այդ ժողովրդին
ինչպէս փայտ:

15 Ո՛վ Իսրայէլի տուն,—ասում է
Տէրը,—

* Եբրայերէն՝ նրա պարիսպները վերացրէ՛ք,
որովհետեւ դրանք Տիրոջը չեն պատկանում:

ահա հեռուից ես ձեզ վրայ պիտի
բերեմ մի ազգ, որ ուժեղ է ու հին,
ազգ, որի լեզուն լսած չէք լինի եւ
խօսքը չէք հասկանայ:

16 Նրա կապարճները նման են բաց
գերեզմանների:

Ամէնքն էլ զօրաւոր են.

17 ուտելու են ձեր հունձն ու հացը,
ուտելու են ձեր տղաներին ու աղ-
ջիկներին,

ուտելու են ձեր ոչխարն ու արջաւոր,
ուտելու են ձեր այգիները, թզենի-
ներն ու ձիթենիները,

աւերելու են ձեր անտիկ քաղաքնե-
րը.

ինչով որ դուք պարծենում էք,
սրով հիմնիվեր կործանելու են:

18 Բայց այն օրն էլ,

— ասում է քո Տէր Աստուածը, —
ձեզ ձեր վախճանին չեմ հասցնելու.

19 եւ երբ ասելու լինեն՝

Մեր Տէր Աստուածն այս ամէնն ին-
չո՞ւ արեց մեզ,

կ'ասես նրանց. Քանի որ ինձ լքե-
ցիք

եւ ձեր երկրում ծառայեցիք օտար
աստուածներին,

այդպէս էլ օտարներին էք ծառայե-
լու մի երկրում, որը ձերը չի լինելու»:

ԱՍՏՈՒԱԾ ԶԳՈՒՇԱՅՆՈՒՄ Է ԻՐ ԺՈՂՈՎՐԴԻՆ

20 Այդ մասին իմա՛ց տուէք Յակո-
բի տանը,

թող լսելի դառնայ նաեւ Յուդայի
տանը. ասացէ՛ք.

21 «Լսեցէ՛ք այս բանը, յիմա՛ր եւ
անմիտ ժողովուրդ,

որ աչքեր ունէք, բայց չէք տեսնում,
ականջներ ունէք, բայց չէք լսում:

22 Միթէ ինձնից չէ՞ք երկնչում,

— ասում է Տէրը, —

իմ երեսից չէ՞ք դողում,

եւ, որ աւագը ծովին սահման կար-
գեցի յաւիտենական հրամանով,
որ նա չանցնի դրանից,
ալեկոծուի, բայց չկարողանայ դուրս
գալ,

նրա ալիքները մոնչան, բայց չկա-
րողանան անցնել դրանից:

23 Այս ժողովուրդն անհնազանդ ու
ըմբոստ սիրտ ունի.

խտորոտեցին ու անցան գնացին:

24 Իրենց մտքում իսկ չասացին.

Վախեցէ՛ք մեր Տէր Աստծուց,

որը, ըստ մեր հնձի ժամանակի,

նրանից առաջ եւ յետոյ,

անձրեւ է տալիս մեզ եւ պահպա-
նում է մեզ:

25 Մեր անօրէնութիւններ՝ խախ-
տեցին այդ կարգը,

եւ մեր մեղքերը մեզնից հեռացրին
բարիքները:

26 Արդարեւ, իմ ժողովրդի մէջ
գտնուեցին ամբարիշտներ

եւ, մարդկանց ոչնչացնելու համար,
թռչնորսների թակարդների պէս ո-
րոգայթներ ու ցանցեր լարեցին եւ որ-
սում էին:

27 Ինչպէս որոգայթներն են լի թռչ-
նուններով,

այնպէս էլ նրանց տներն են լեցուն
նենգութեամբ:

28 Դրա համար էլ նրանք հարստա-
ցան,

մեծացան, գիրացան ու պարարտա-
ցան

եւ չարութեամբ զա՛նց առան իմ
խօսքերը.

արդար դատաստան չարին,
որբի իրաւունքը չպաշտպանեցին,
այրուն արդար դատով չդատեցին:

29 Այս ամենից յետոյ,

— ասում է Տէրը, —

միթէ ես չե՞մ պատժելու,

կամ այդպիսի ազգից ես վրէժ չե՞մ
լուծելու:

30 Յիմարութիւններ ու արհաւիրք-
ներ* կատարուեցին երկրի վրայ:

31 Մարգարէները սուտ մարգարէու-
թիւն են անում,

քահանաները ծափահարում են նը-
րանց**,

եւ իմ ժողովուրդը սիրեց այդ:

Իսկ ի՞նչ էք անելու դրանից յետոյ»:

Թարգմ.՝ Պ. ԽԱԶԱՏՐԵԱՆ

* Եբրայերէն՝ զարմանալի ու ահաւոր բա-
ներ:

** Եբրայերէն՝ քահանաները նրանց միջոցով
են իշխում:

